

henhold til bestemmelserne i lov nr. 202 af 20. maj 1933, skal have forlænget gyldighed.

Bestemmelserne i § 11 om, at udgifterne til vurderingen afholdes af statskassen, træder i kraft d. 1. april 1957. Iøvrigt træder

loven i kraft d. 1. januar 1957. Ejendoms-skatteerne efter denne lovs bestemmelser svares første gang for skatteåret 1957—58.

§ 14.

Lovens § 53 ændres til § 87.

Bemærkninger til lovforslaget.

I folketingsåret 1955—56 fremsattes forslag til lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme (lovforslag nr. 83). Af forslaget's bestemmelser blev alene afsnittet om vurdering og vurderingsmyndigheder vedtaget, og disse bestemmelser gennemførtes ved lov nr. 179 af 23. juni 1956.

I den af vedkommende folketingsudvalg under 13. juni 1956 afgivne betænkning er anført, at finansministeren med hensyn til muligheden for det samlede forslags gennemførelse overfor udvalget har udtalt, at det er hensigten at søge de i forslaget's øvrige afsnit foreslåede bestemmelser om beskatning til staten af faste ejendomme gennemført i begyndelsen af folketingsåret 1956—57. Dette sker ved fremsættelsen af nærværende lovforslag, der fremtræder som forslag til lov om ændring i lov nr. 179 af 23. juni 1956 om vurdering af landets faste ejendomme.

De gældende regler om beskatning til staten af faste ejendomme findes i lov nr. 352 af 7. august 1922 om beskatning til staten af faste ejendomme med ændringslove nr. 47 af 6. marts 1936, nr. 102 af 14. april 1937, nr. 289 af 3. juli 1942, nr. 88 af 7. marts 1951 og nr. 61 af 12. marts 1955.

Reglerne om grundstigningsskyld har hidtil været udformet i en særlig lov (lov nr. 202 af 20. maj 1933, der er afløst af den nugældende lov nr. 265 af 27. maj 1950), men da grundstigningsskylden efter sin karakter er en skat, der hviler på fast ejendom, og hvis størrelse på samme måde som grundskylden er afhængig af ejendommens grundværdi, er det systematisk rigtigt og tillige mest praktisk, at reglerne optages i loven om beskatning til staten af faste ejendomme.

Reglerne i nærværende lovforslags § 11 (ad afsnit II B) om grundstigningsskylden bygger i hovedsagen på reglerne i loven af 27. maj 1950, hvortil slutter sig finansministeriets bekendtgørelse nr. 375 af 1. september 1950, idet der dog på væsentlige punkter stilles forslag om ændring af de nugældende regler, hvilket særligt gælder med hensyn til reglerne om grundbeløbet ved udmålingen af grundværdistigningen („nulpunktet“) og om den grundværdistigning, der inddrages under afgiftsplikten.

Efter 1933-loven var „nulpunktet“ grundværdien efter fradrag for forbedringer ved 7. alm. vurdering pr. 1. januar 1932, eventuelt omvurderingen pr. 1. januar 1933, men af den siden da konstaterede grundstigning svarede kun afgift af halvdelen, efter at der i forvejen var fradraget 2 såkaldte grundbeløbstillæg: Tillæg I („konjunkturtillægget“) beregnet i forhold til grundbeløbet med en procent, der skulle svare til den almindelige stigning i grundværdierne, og tillæg II („fejlvurderingstillægget“) = 10 pct. af grundværdien, dog med nogen nedsettelse for grundværdier, der var over 40 kr. pr. m².

Ved 1950-loven skærpedes afgiften derved, at man under afgiften inddrog $\frac{3}{4}$ af grundstigningen, medens man bibeholdt grundbeløbstillæggene i det væsentlige uforandret.

Bl. a. for at undgå, at skærpelsen fik „tilbagevirkende kraft“, fastsattes det i 1950-loven, at grundværdien efter fradrag for forbedringer ved 10. alm. vurdering pr. 1. oktober 1950 skal være grundbeløb ved udmåling af den grundstigning, hvorpå den skærpede regel finder anvendelse, medens den ved 10. alm. vurdering beregnede afgiftspligtige grundstigning fikses og bliver fordelt i udstykningstilfælde efter samme forhold som grundbeløbet.

Nærværende forslag går ud på, at reglerne for beregning af afgiftspligtig grundstigning i 1950-loven finder anvendelse sidste gang ved den 11. alm. vurdering pr. 1. september 1956, og at den grundværdistigning, der bliver konstateret efter den 11. alm. vurdering, uden nogen reduktion inddrages under 4 pct. afgiften, således at også de 2 grundbeløbstillæg bortfalder. Den afgiftspligtige grundstigning, der bliver beregnet ved 11. alm. vurdering, herunder også den fikserede ældre grundstigning, bibeholdes på den måde, at man som udgangspunkt for fremtidig grundstigning sætter grundværdien efter fradrag for forbedringer ved den 11. alm. vurdering og med fradrag af den ved denne vurdering beregnede afgiftspligtige grundstigning (bortset fra evt. fritagelser). Skærpelsen af afgiften får kun virkning for grundværdistigning, der indtræder efter 1. september 1956.